

Prenumerata:

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 59.
 Dodatek na koszt administracyjnej wydania porannego miesięcznie kop. 10.
 Za dwukrotne odnośnienie do domu dopłata prócz powyższego dodatku miesięcznie kop. 10.
Na prowincji i w Cesarstwie z jednorazową przesyłką: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.
 Numer pojedynczy wydania porannego k. 3, wieczornego k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wydanie poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY TRZECI.

Rękopisów nadsyłanych do redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.
Przewodnik adresowy: za 1 wiersz rocznie rs. 30. Ogłoszenia do „Przewodnika” przyjmuje wyłącznie Biuro Ogłoszeń Rajehmana i Frenclera, ulica Senatorska nr 18.

KALENDARZ

Na dzień 8-my lipca (niedziele): św. Jana z Dukli i Elżbiety wdowy.

Widowiska: Teatr letni (w ogrodzie Saskim): „Niewdzięczny wiek”. — Teatr nowy (przy ulicy Królewskiej): „Pierścień rodzinny”. (Godz. 8-ma wieczorem).

Z Paryża i Frohsdorfu.

Paryż d. 3 lipca.

Od dwóch dni *tout Paris* zajęty jest wyłącznie prawdopodobnym zgonem hrabiego Chamborda...

Wieczorne wydania dwóch pism rojalistycznych *Union i Univers*, liczące szczerą ilość czytelników, pierwsze przyniosły w niedzielę hjobową dla stronnictwa „białego sztandaru” wiadomość o krytycznym zwrocie w chorobie sędziwego *roy* w Frohsdorfie.

Na bulwary przedarla się wszelako wiadomość dopiero o godzinie dziewiątej wieczorem, gdy pojawił się wychodzący o tej godzinie *Soir*.

W klubach i lokalach zabawy publicznej ożywiło się... wrażenie było niespodziewane, gdyż wobec pomyślnych wiadomości, jakie od pewnego czasu pojawiły się w organach „królewskich”, nikt nie trwożył się o zdrowie Henryka V-go.

Legitymiści przypuszczają obecnie, że hr. Chambord uległ rzeczywistości w porze wielkanośnej atakowi apoplektycznemu, z którego w swoim czasie wyleczył się o tyle, iż mógł przesiedlić się z Gorycji do Frohsdorfu, gdzie przed odwiedzającymi go udawał zdrowie, którego nie posiadał.

Brak ruchu—tak mówią na Faubourg St. Germain—do którego przywykł sędziwy monarcha, wytworzył trudności w trawieniu, a nawet wydził ową narosć w żołądku, która zwiastowała się we wtorek gwałtownymi bolesciami.

Niedawno jeszcze hr. Chambord wydał swym wierzynym rozkaz, aby obwieścili osobom, które na „dzień

Henryka” (15 lipca) wybierały się w pielgrzymkę do Frohsdorfu, że król chętnym jest przyjąć gości z ojczyzny.

W czwartek nadeszła tymczasem depesza do bawiącego tu sekretarza królewskiego, hrabiego Monti, polecająca mu, aby natychmiast powracał i delegacjom odmówił przyjęcia.

Odtąd poczęły coraz smutniejsze nadpływać depesze do markiza Dreux-Brézé, i w niedzielę po południu zgromadził się w jego salonach cały sztab dworski stronnictwa burbońskiego.

Tu odczytano depeszę innego z dworzan „królewskich”, hrabiego de Cheigné, który donosił, że stan jego monarchy jest „rozpaczlwym”.

Zredagowano zaraz notę do pism legitymistycznych, złagodniejszy wszakże użyty przez hrabiego de Cheigné wyraz „*desespéré*” na łagodniejszy—*grave*”.

Znaczy u markiza Dreux-Brézé, udało się dwóch delegatów do senatora Bochera, poufnika książąt orleańskich, aby zawiadomili urzędownie rodzinę „następcy tronu” o grożącym wypadku familijnym i narodowym.

Bocher zatelegrafował do księcia Aumale w Chantilly, który objadał właśnie z królem portugalskim, gdy depesza nadeszła; zawiadomiono również hrabiego Paryża, który z małżonką bawił w zamku Eu.

Krok ten ze strony legitymistów, pomiędzy którymi znalazły się pierwsze podpory pracującej monarchii, jest wprost przygotowującym się zlania ze stronnictwem orleańskim, stronnictwem monarchii lipcowej z r. 1830, która uważana była odtąd przez legitymistów za rewolucyjną.

A.

Środki ochronne.

Ze wszystkich stron nadechodzą doniesienia o środkach zapobiegawczych, przedsięwziętych w wielkich miastach, w przewidywaniu, iż cholera może złamać

kordon, jakim ją opasano i dostać się do Europy.— wszędzie zrozumiano zasadę, że na ostrożności nikt nie traci.

Donieśliśmy już o zarządzeniach poczynionych w Wiedniu; obecnie telegramy petersburskie podają wiadomość o środkach, które postanowiono wprowadzić w wykonanie w Odessie.

Poruczono tam zebrać szybko dokładne dane o stanie sanitarnym miasta, na wszystkich okręgach i stawkach, kursujących między Odessą a portami zagranicznymi polecono utrzymywać w ciągu podróży stałych lekarzy, zarządzono spisanie wykazu lekarstw anticholerycznych i przedstawienie projektu przepisów kwarantannowych; nadto postanowiono zamknąć niezwłocznie główne więzienie, w którym cholera zwykle najuparciej się gnieździ i wszystkich więźniów przewieźć do domów kary w innych guberniach.

Ze Odessa gorliwiej niż inne miasta wzięła tę sprawę do serca, rzeczą jest naturalną; w miastach portowych niebezpieczeństwo zawleczenia zarazy jest większe niż gdzieindziej, porty są bowiem pierwszymi etapami na drodze klęsk tego rodzaju.

Ale i w miastach znacznie oddalonych od brzegów morza, a dosyć blisko sąsiadujących z nami, mianowicie w Krakowie i Lwowie, chociaż tam niebezpieczeństwo, podobnie jak u nas, nie jest jeszcze u progu, władze miejskie rozwinęły bardzo chwalebne gorliwość.

W Krakowie władza miejska zarządziła wyjątkowo ścisły nadzór nad utrzymywaniem w czystości podwórz, sieni, schodów i chodników, nakazała częste przepłukiwanie kanałów i dołów kloaczych, wypróżnianie i odwanianie śmietników, codziennie odwiertanie i oczyszczanie zlewni, kloak i komórek, utrzymywanie w czystości stanowisk dorożkarskich, oczyszczanie studni, w których woda jest mniej dobrą i używanie wody ze studni większych do przepłukiwania kanałów.

Oprócz tego zarządzono ściślejszą kontrolę targów i artykułów żywności, przewietrzanie mieszkań, zajmowanych przez liczniejszych lokatorów, a zara-

KRONIKA TYGODNIOWA.

Tramwaje w stosunku do swoich koni i do podróźnych. — Nowy rodzaj lokomocji. — Dlaczego nie wszystkim podoba się ta forma zapala, która polega na ciągnięciu karety? — Reklama dla cholery.—Wybory pod Warszawą.

Pomiędzy warszawiakami panuje dość jednomyślna opinia, że tramwaje należą do najpiękniejszych wynalazków XIX-go wieku.

Ja także, który od kilku dni stałem się namiętnym wielbicielem jazdy tramwajami, zupełnie podzielałem to zdanie, chociaż nie mogę zataić, że ów najnowszy twór cywilizacji, przynajmniej na warszawskim bruku, posiada jedną stronę wadliwą i jedną niezrozumiałą.

O wadach tramwajów dużo mogłyby powiedzieć—konie. Ich bowiem działalność społeczna ma dwa momenta: ciągnięcie już poruszonego wozu, co jest stosunkowo dość łatwe i—poruszenie z miejsca wozu, co musi być bardzo przykre. Przynajmniej z tego na co patrzyłem, można sądzić, że koń ruszający z miejsca, pragnąłby wyleźć z własnej skóry, bez względu na to, że niekiedy dobrego serca pasażerowie, unoszą się na ławeczkach. Zapewne przypomina im się ucziwy gospodarz, który, mając przewieźć do młyna wór żyta, sam siadł na konia, a żyto wziął na plecy, aby—użyć stworzeniu.

Otóż zachodzi pytanie: czy dzisiejsza technika, która buduje kilkunastostopowe mosty, nie potrafiłaby wynaleźć przyrządu ułatwiającego koniowi poruszenie z miejsca tramwaju? Dodam nawet, że przed kilkoma miesiącami zgłaszał się do mnie pewien mechanik, z modelem jakoby już wynalezionej rzeczy. Wiem, że pan ten był w zarządzie tramwajów, lecz dotychczas o próbach z jego przyrządem nie nie słyszałem.

Widocznie osoby kierujące przedsiębiorstwem nie znają położenia koni ruszających wóz z miejsca. Czyżby same nigdy nie jeździły tramwajami?...

Tajemniczą stroną tramwajów stanowią dwie klasy: jedna za 10 groszy bez poduszek, druga za 14 z poduszkami.

Dawniej wyobrażałem sobie, że z dobrodziejstwa poduszek korzystają: 1) dobrze urodzeni, nie chcący się stykać z plebsam; 2) chorzy; 3) chudzi, którzy nie posiadają wyraźnych kwalifikacji do siedzenia na gołych deskach. Od czasu jednak, jak tramwaje stały się dla mnie ulubionym rodzajem lokomocji, widzę, że tak nie jest. Dobrze urodzeni jeżdżą własnymi powozami, albo, nie posiadając ich, energicznie dobijają się o drugą klasę, gdzie wcale nie razi ich sąsiedztwo mniej prawidłowo urodzonych. Z zapalem też garną się do drugiej klasy tłuszc i chudzi, zdrowi i chorzy, mężczyźni i kobiety. Każdy zaś ma taką minę, jakby go zarówno przestraszała 14-groszowa opłata, jak i owe poduszki, nadewszystko poduszki...

Prawda, że idea kastowości wymaga, aby nietylko głowy i grzbiety, ale też i wszelkie inne części ciała klas uprzywilejowanych były traktowane w sposób wyjątkowy. W tym jednak wypadku ludzie zdają się mniej dbać o honory, aniżeli o cztery grosze i, może nie sprawiedliwie, sądzą, że zarządowi chodzi więcej o takowe miedzaki, aniżeli o złożenie holdu czyjejs błękitnej krwi zapomocą poduszek.

Jeżeli więc, ze względu na czysty dochód, nie można skasować pierwszej klasy, to jednak myślę, że możnaby wyrzucić z tramwajów poduszki i odtąd za każde miejsce, w tyle czy na przodzie, brać po 12 groszy.

Nowszym od tramwajów sposobem zmiany miejsca jest ten, w którym publiczność, odprągnąwszy konie od powozu, ciągnie go własnymi rękami.

Wypadek taki spotkał p. Reszkównę po ostatnim przedstawieniu i w każdym razie ilustruje wpływ,

jaki na masy wywierać mogą wielkie talenta artystyczne, połączone z zaletami obywatelskimi. Godzi się tu bowiem zrobić uwagę, że ci, którzy ciągnęli powóz artystki, uczyli w tak niezwykły sposób nie jej głos lub metodę, lecz tą sumę przymiotów, która p. Reszkównie zjednała opinią dobrej warszawianki.

Manifestacja ta, jakkolwiek drobna, wywołała pewne komentarze. Jedni potępiają proces ciągnięcia powozu, drudzy go tłumaczą.

Każda społeczność—mówią ci drudzy—posiada pewien zasób entuzjazmu, który wybuch przy okazji. A ponieważ pozbawieni jesteśmy tryumfów społecznych, więc zasoby naszej energii nerwowej i muskularnej zużywamy przy tryumfach artystycznych. Taż sama zresztą energia tam, gdzie nie ma nawet artystycznych uroczystości, zużywa się w bójkach, wybijaniu szyb, zrzucaniu kilkudziesięciu „nakryć ze stołów w restauracjach i tak dalej.

Słowem wszelkie wylewy ogólnego zapala, traktować należy jako społeczne odruchy. Jeżeli zaś wylew nie odpowiada doniosłości chwili, to już nie jest winą ludzi, ale warunków i położenia.

Fakt zatem jest wyjaśniony, chociaż byłoby rzeczą bardzo pożądaną, ażeby się nie powtarzało, nie wszedł w zwyczaj. Pora już ażeby u nas rozważa zdobyła sobie władzę nad muskulami.

Żyjemy w czasach, kiedy, dzięki Bogu, komunikacja jest dosyć łatwa. Kto chce przenieść się z miejsca na miejsce, ma koleje, tramwaje, kantony wynajmu powozów, dorożki, a wreszcie—chodniki. Dziś tylko dzieci lub ciężko chorzy muszą korzystać z pomocy ludzkich ramion i to nie w powozach, ale w wózkach i lektykach.

Ciągnięcie więc czyjejs powozu jest naprzód—niepotrzebne, powtórnie—dziwne dla spokojniejszych widzów, potrzebie—nieprzyjemne dla osoby ciągniętej.

W czasach starożytnych było inaczej. Szczegół

zem polecono organom służby sanitarnej donoszenie magistratowi o wszelkich wadliwościach, których usunięcie bezzwłocznie byłoby pożądanem.

We Lwowie wydano podobne przepisy, rozporządzenia i instrukcje.

Wobec tych wszystkich środków ochronnych, przedsiębranych w miastach tak mało od nas odległych mimowoli nasuwa się pytanie, co u nas pod tym względem się robi?

Nie wątpimy, że nasze władze miejskie starają się w tym kierunku spełnić swój obowiązek, pragnęlibyśmy jednak wiedzieć dokładnie, co zrobiono i jakie wydano zarządzenia.

Zdaniem naszym zawiadamianie publiczności o środkach dla jej bezpieczeństwa przedsięwziętych, jest w takich razach pożytecznym i potrzebnym, a zasada tak zwanego „niealarmowania” i trzymania w tajemnicy przypuszczalnego niebezpieczeństwa, jest fałszywą i do najsmutniejszych prowadzi następstw.

Lepiej się przygotować na wielką klęskę, która może nas ominąć, niż dopuścić do tego, ażeby mała nawet zastała nas nieprzygotowanych odpowiednio.

Nasze przypomnienia i nawoływania nie powinny zatem „alarmować” nikogo, pojawienia się epidemii nie wróżymy i nie zapowiadamy wcale; może nas ominąć, tak jak kilka razy w ostatnich dniach ominęły nas nawalnice, które się srożyły w bliskim sąsiedztwie...

Zwracamy tylko uwagę na możebność tej klęski i przytaczamy jako przykład to, co inni, zostający w położeniu podobnym do naszego, czynią u siebie, aby osłabić jej doniosłość na przypadek, gdyby uniknąć jej nie było można.

Chociażby epidemia nie dostała się do Europy, albo też poszła innym szlakiem i o nas kraj nie zawadziła, cóż stracimy na większym przestrzeganiu czystości, na skrupulatniejszej kontroli nad zachowywaniem przepisów sanitarnych?...

Nie niezawodnie, owszem środki te, należycie zastosowane, wpłynąć tylko mogą na zmniejszenie się innych chorób i wynikającej z nich śmiertelności, więc w każdym razie trudy i koszty, jakie zaprowadzanie ich za sobą pociąga, nie będą dla ogółu stracone. Wł. S.

JAK W HISZPANII...

W łażeniowskim pięknym parku
Błądzą pary przez noc całą.
Donna Klara przy Bekwarku
Przemarzyła snów niemało.
W łażeniowskim pięknym parku
Aż w księżycu patrząc pełnię,
Zdrzemnęli się zakochani—
Tak zupełnie
Jak w Hiszpanii...

Wół rozkwitłej świeżo lipy
Dokoła się rozlewa.
Romantycznej swej Xantypy
Lica chustką mąż owiewa;
Odurzyła ją woń lipy,
Drży, omdlewa, płonie cała,
A mąż sługa jest swej pani—
Tak bez mała
Jak w Hiszpanii...

Don Ramiro bez kolacyi,
Czując wstręt do miejskiej wrzawy,
A zaś wiele inklinacyi
Dla zroszonej świeżo trawy,
Propaguje myśl tę wszędzie—
Rozkosz wielka, nocleg tani!
W każdym względzie
Jak w Hiszpanii...

W łażeniowskim pięknym parku
Trwa przechadzka przez noc całą.
Druga, trzecia na zegarku,
Już i słonko nawet wstało,
Ptaszka śpiewy grają w parku
Z wielkim żalem i w rozpacz
Wracać masą niewyspani—
Nieinaczej
Jak w Hiszpanii...

Hidalgo

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Ministerstwo oświaty zamierza wyznaczać całkowite pensje w sumie 2,400 rs. rocznie tym profesorom uniwersytetów, którzy przez ciąg 25-ciu lat pełnili swoje obowiązki.

— Ministerstwo skarbu rozstrząsa obecnie liczne petycje właścicieli fabryk tytoniu o zamianę istniejących dziś sposobów poboru opłaty akcyznej od wyrobów tabaczkowych, oraz o urządzenie zjazdu przemysłowców tytoniowych.

— Projekt banków zbożowych, mających na celu udzielanie rolnikom pożyczek w naturze, został już ostatecznie wygotowany i wkrótce ma być oddany do zatwierdzenia wyższym władzom administracyjnym.

— Departament medycyny zażądał od wydziału weterynaryjnego przedstawienia środków do niszczenia skór, rogów i kopyt u zwierząt padłych na zarazę lub zabitych, jako podejrzanych. Jak się bowiem w ostatnich czasach przekonano, właścianie dla chęci zysku wydobywają odpadki bydłecze na sprzedaż i rozsiewają tym sposobem wszelakie zarazy.

— Wydział nauk leśnych w piotrowskiej akademii rolniczo-leśnej ukończyło w r. b. sześciu pola-

niej w razie wojny człowiek cenil się mniej od wołu lub konia i nader często spełniał ich funkcję. Był też zwyczaj, że triumfujący wodzowie, zamiast koni, zaprzęgali do swych wozów żołnierzy, oficerów a nawet królów pokonanego narodu, co dzikim ówczesnym zwyczajom robiło satysfakcję.

Takich zwyczajów nie ma co wskrzeszać w naszych czasach. Pamiętajmy, że ci, którzy niegdyś ciągnęli wozy, byli niewolnikami, a ci których ciągniono okrutnikami. Nie ma więc dobrej racji, ażeby jedni z nas odgrywali nieszczęsną rolę niewolniczą a drugim, choćby na chwilę, narzucali rolę tyrańską. Protestuje przeciw temu równie dobrze rozsądek, jak poczucie ludzkiej godności, jak wreszcie delikatność. Nauczmy się raczej podnosić i dźwigać ludzi, którzy zachorowali na ulicach, a którzy zwykle nie mogą doczekać się tej usługi z naszej strony. Tryumfatorów zaś, czy oni są artystami, czy uczonymi, czy dyplomatami albo wojownikami, z całym zaufaniem powierzmy ich stangretom.

Jestto szkaradny miesiąc, w którym garnuszek jagód znaczy więcej aniżeli artykuł dziennikarski, wielka polityka usypia, dyplomaci wyjeżdżają na wakacje, a zwykli śmiertelnicy bardziej szukają chłodu niż dzienników. W ogóle zaś uważa się za niedobry znak, kiedy w lipcu najświeższe wiadomości interesują czytelników.

Otóż ten lipiec na nieszczęście jest interesujący, dzięki cholercie, która może przyjść lub nie przyjść do Europy, ale mimo to zajmuje dziś umysły. Żaden pożar, powódź, trzęsienie ziemi, wojna wreszcie nie wywołuje takiego wrażenia jak cholera. Czytający bowiem opisy tantych klęsk, obok współczucia dla bliźnich, doświadczają jeszcze egoistycznej pociechy, że—jednak ich zle minęło!... Tymczasem wobec cholery nikt nie czuje się pewnym i każdy rozmawia o niej uroczysto.

Wiele rzeczy pisano już o cholercie, lecz nie zwrócono uwagi, że „ta słabość” obok wszystkich swo-

ich wad, jest jednym z najznakomitszych propagatorów braterstwa ludów i demokracji.

I tak. Kiedy Egipt zdobywali Anglicy, mordując rozumie się każdego kto im wiał w drogę, mało kto mówił o współczuciu dla fellahów, a już nikt zgola nie zbierał składek na ulżenie im losu. Niechby jednak dziś jaey renomowani lekarze ogłosili, że cholera za tyle i tyle milionów rubli możnaby stłumić w Egipcie, a cała Europa zakipiałaby ofiarnością i kto wie czy egipcjanie, pozbywszy się klęski, nie zrobiliby jeszcze interesu, jeżeli nie wszyscy, to przynajmniej — urzędnicy.

Nie jesteście to braterstwo ludów?...

Cholera budzi też uczucia demokratyczne. Zaraz przy pierwszych jej debiutach inteligentny ogół dowiaduje się, że istnieją całe klasy ludności mieszkające w gęstych i ciasnych izbach, otoczone brudem, żywiące się wyłącznie kartofłami, ogórkami i czem zresztą Bóg dał, nie wyłączając zepsutego miodu i fałszowanej maki. Nie koniec na tem, bo jednocześnie słyszmy, że klasy te, ich mieszkania i dzielnice są właśnie ogniskami zarazy, która z ich komórek, strychów i piwnic, przenosi się nawet do — salonów!...

Trzebaż dopiero widzieć jak wówczas interesujemy się owymi klasami, jak ubolewamy nad ich obiadami w których ogórki zbyt ważne zajmują stanowisko, — jak pragnęlibyśmy oczyścić im mieszkania, poprawić kuchnię i dostarczyć lekarstw...

Słowem — budzi się w nas wielka miłość dla „ludu!...” A jeżeli tak jest, to czy cholera nie zasługuje na tytuł propagatorski idei demokratycznych?

Sądzę, że im które miasto wcześniej przypomniał sobie o trybie życia swoich klas ubogich i im prędzej postanowi oczyścić ich dzielnice, tem mniej będzie potrzebowało obawiać się cholery. Kto zaś wie, czy, gdyby istniało takie dziwne miasto, w którymby wiąz myślano o higijenie i dziecie klas pracujących, czy w niem wogóle mogłaby rozpanoszyć się cholera?

ków, mianowicie: pp. Aleksander Burbo Chruński, Konstanty Wigura, Jan Hutorowicz, Leon Jezierski i Konstanty Szenecki z prawem na stopień kandydata nauk leśnych, zaś p. Wincenty Czarnecki ze stopniem rzeczywistego studenta. Na ostatnim kursie wydziału agronomicznego akademii studentów polaków w r. b. nie było.

— Z teatru. W dziedzinie muzyki teatralnej trzeba się pogodzić z faktem, nad którym już ubolewać nie pora — opera komiczna o szlachetnym nastrój, o artystycznych formach, tuła się już tylko po dawniejszym repertuarze, dziś ustąpić musiała stanowczo operetce — t. j. piosence, kupletowi, wodewilowi z orkiestrą i chórami. Uznawszy fakt dokonany, trzeba się tylko uczyć, jeżeli ten rodzaj, mały i może dla tego tak upowszechniony uprawia zręczna ręka, jeżeli i na niem talent położy swoje piękno. Jestto w muzyce produkt, który tak się ma do sztuki, jak cacko galanterijne do artystycznego wyrobu — może dla tego francuzi tak celują w wykończeniu tego muzycznego *article Paris*. Przedstawiona wczoraj w teatrze nowym przy ulicy Królewskiej operetka Audrana p. t. „Pierścień rodzinny” (*Gillette de Narbonne*) należy do tego gatunku cacek. Ładne to, gustowne, pomyslane smacznie, wykonane elegancko, a w niektórych nawet pomysłach kunszlownie. Treść byłaby może drażliwą, bo obraca się o kolo podstępny dziewczyny, która zostawszy z woli królewskiej żoną wysoce urodzonego balamuta i pożegnana przez niego natychmiast po ślubie szyderczą zapowiedzią, że powróci do niej jakby do żony, jeżeli mu pokaże pierścień, który zatrzymał na swoim palcu i syna, którego on będzie ojcem, doprowadza do tego, że zostaje właścicielką owego klejnotu i matką zdrowego chłopaka. Jakim to się sposobem stało nie łatwo opowiedzieć, a muzyka zaś, jak wiadomo, wszystko wybornie tłumaczy — szczególnie muzyka tak pełna dowcipu i werwy, jak w nowej operetce. Być może, iż motyw „Pierścienia” nie są po Offenbachowsku charakterystyczne i oryginalne, że rytmy nie porywają ani obudzają do nerwowej wesołości, która cechowała całą literaturę operetkową tego okresu, ale całość mile się słucha i bardzo przyjemnie sprawia wrażenie. Jest w pierwszym akcie piosenka Gilletty i duet z księciem Rigerem, w drugim chór męski i kuplet Gilletty, w trzecim chór kobiet przy kołysce — słowem kilka numerów odznaczających się świeżością melodji i bardzo zgrabną fakturą. Operetka wystawiona starannie i poprawnie powinna mieć powodzenie, tembardziej, że poedytne partie przyczynią się do tego sukcesu. Szczególniej pani Zimajerowa zbiera zasłużone oklaski za śpiew dowcipnie wykończony i za grę pełną humoru. Pan Dyliński pracował widocznie nad swoją partją i zdołał pomiarkować wybuchy głosu potrzebującego zawsze umiejętnego hamulca. Panu Misiewiczowi zdołałoby się trochę umiejętności śpiewania i ele-

Dziś jeszcze nader mało wiemy o naturze „tej choroby”. Jedno przecie pewne, że jest ona klęską nie indywidualną ale społeczną, jakby kara za wszelkie brudy i wszelkie łamanie praw czuwających nad zdrowiem ogółu. Nie też jaśnie nad cholera nie dowodzi tej prawdy, że w miejsce ważniejsze są dobre kanały, rynsztoki, śmietniki, wreszcie szpitale, niż „świątynie sztuki”...

Im dokładniej zrozumieją to klasy przodujące społeczeństwu, tem mniej bać się będą cholery, tem mniej będzie ofiar.

Zdarzył się tu zabawny wypadek.

Wiadomo, jak często nasza prasa i wogóle inteligencja miejska robi zarzuty wieśniakom, że nie bywają na zebraniach gminnych, że nie umieją skutecznie waleczyć z nadużyciami pisarzy lub pokątnych doradców, że słowem — nie korzystają z dobrodziejstw zapewnionych im przez ustawę gminną.

Zdawałoby się, że najbliższe okolice miasta, w którym pielegnują się takie poglądy, nie powinny już popełniać błędów w publicznej służbie wogóle, a korzystaniu z błogich skutków samorządu w szczególności. Tymczasem pomimo setek artykułów o rozsądnych i obywatelskich wyborach, nie zbyt dawno, pod samą Warszawą, w 30.000-ej gminie powołany został na wójta ex-strażnik, a zarazem dzierżawca propinacji, którego wybór natychmiast zakwestjonowała władza.

Ze dzierżawca propinacji zdobył urząd honorowy, nie w tem dziwnego; wszędzie bowiem dla masy wyborców okseft, antałek i kieliszek są bardziej zrozumiałe niż myśl o dobru publicznym. Gdzie jednak inteligencja tak wielkiej gminy, *nb. podwarszawskiej*, była w przeddzień wyborów i — na co się zdały odezwy pisane pod jej adresem, jeżeli tu, w sercu i mózgu kraju, zwyciężają kandydaci z niższej służby administracyjnej, nawet według rozumienia władzy nie kwalifikujący się do wójtostwa?

Bolesław Prus.

gancji w grze; panna Świącka stara się wynagrodzić miłym głosem brak szkoły. Pan Morozowicz grał jak zwykle z werwą—pan Siennicki był przyzwyczajonym królem. Orkiestra i chóry szły zgodnie; dobra reżyserja p. Morozowicza widoczna jest w całym układzie scenicznym—wystawa odznacza się wyjątkową starannością. Nadmienić jeszcze wypada, że niektórzy artyści korzystali z wskazówek pani Majeranowskiej, której rady oparte na doświadczeniu i smaku artystycznym powinny być przez młodszych artystów cenione.

— Sesja zgromadzenia drukarzy i giserów warszawskich, odbyta w dniu wczorajszym, niezwykłym odznaczała się spokojem. Posiedzenie zagajono odczytaniem sprawozdania z obrotu funduszu zgromadzenia za rok ubiegły, poczem zapisano 26-ciu uczniów, wypisano na towarzyszywo 15-ty, zapisano i wypisano jednocześnie na zecerów i giserów 7-ciu, jednorazowych wsparć po rs. 6 przyznano wdowom 10-ciu, emeryturę po rs. 5 miesięcznie jednemu, jednorazowe wsparcie w kwocie rs. 50 jednemu, czasową zapomogę po rs. 9 miesięcznie jednemu członkowi—słowem zaakceptowano wszystko, co przedwstępna sesja, odbyta w dniu 5-ym b. m. na zebraniu u starszego zgromadzenia p. Gustawa Gebethnera uchwaliła. Powodem tego spokoju był *great attraction* sesji: wybory na urząd starszych, kadencja bowiem obecnego urzędu skończyła się, a tak starszy, p. Gebethner, jak podstarszy p. Saladycki, stanowczo od dalszego piastowania tej godności usunąć się postanowili. Na następne tedy trzechletnie na starszego wybrano p. Ignacego Zawiszewskiego, na podstarszego zaś prawie jednomyślnie p. Golonńskiego. Do komisji rewizyjnej powołano pp.: Franciszka Czerwińskiego, Aleksandra Pajewskiego i Władysława Danielewicza. Na tem, po wyrażeniu dotychczasowemu urzędowi starszych podziękowania za podjęte bezinteresownie trudy około dobra zgromadzenia, sesję ukończono.

— Biblioteka po ś. p. W. A. Maciejowskim sprzedaną będzie w drodze przetargu sądowego. Aukcja, jak slyszeliśmy, rozpocznie się od sumy rs. 2,100.

— Pożądane. Biuro kontroli służących zamierza ołustrzyć kary na służących, nie przybywających na miejsce w terminie umówionym. Odechodzącej służącej słuźbodawcy nie będą mieli prawa zatrzymać po terminie wysłużonym, służąca zaś obowiązana będzie przechodzić na nowe miejsce bezpośrednio od jejnych słuźbodawców do drugich.

— Proszono nas o zwrócenie uwagi władzy na nieprawidłowość przewożenia wapna w wozach nieprzykrytych, co, przy obecnym bieleniu domów w dzień, wielką szkodą dla oczu i ubrania przechodniów tę powtarza.

— Z powodu naprawy bruku ruch kolowy na ulicach Frea i Wązki-Dunaj wstrzymany został.

— Część okopów miejskich pomiędzy rogatkami ząbkowskimi i dworcem terespolskim z powodu urządzięzjazdu do nowozbudowanych składów zbożowych została zniesioną.

— Pamięć przeszłości. Mówiąc o składach zbożowych w Pradze, wspomnieliśmy też o rozkopaniu starą reduty polowej, przeszkadzającej budowie plantów kolejowych. Reduty takie wcale liczne napotyka jeszcze można w okolicach Warszawy na Woli i w Grochowie, niektóre zaś z nich sięgają odległej przeszłości. Najstarsze i największe znajdują się na polach powązkowskich nieopodal wsi Wawrzyszew, zwane są one „górami szwedzkimi”. Wały te rzeczywiście były sypane przez szwedzkich najezdźców podczas pamiętnego oblężenia Warszawy, gdy kilkakrotnie wypierani z miasta oszańcowali swój obóz za miasteczkiem Powązki. Kilka redut wojen na początku tego wieku i z późniejszych czasów istnieje pomiędzy wsiami Wola i Czyste, oraz w Pradze pomiędzy rogatkami szmulowskiemi i grochowskimi, największe zaś reduta na tem przedmieściu i w ogóle ze wszystkich rozciąga się nieopodalowej Pragi wprost kościoła parafjalnego. Ogółem jest ich jeszcze trzynaście z tych ośm na Pradze.

— Z Wisły. Popłynę już fale świętojańskiego przyboru rzeki. Wisła bży obecnie leniwie, wylamując coraz większe mizny, które, jak zwykle, znów zmieniły kierunek koryta. Od strony Pragi królowa rzek naszych uspują od brzegów. Przy stań Yacht-klubu i kąpiel są na... piasku, łazienki zaś letnie musiano ustawić w podwójnym szeregu ku środkowi rzeki... Dalej, koryta rzeki, przedarłszy się przez linję wodociagowych, bieży pod samym brzegiem od strony Warszawy. Spław też przy takich warunkach nie powoli; tratwy tylko i lżejsze berlinki jakoś się jeszcze radzą, łado-wniejsze zaś statki holują się z pomocą porowców.

— Wycieczka do Płocka przedsiębrana przez członków Towarzystwa wioślarskiego przyjdzie do skutku w końcu przyszłego miesiąca.

— Amatorzy. Kilku zbyt romantycznych młodzieńców, wybrawszy się wczoraj nocą do parku łażeniowskiego, widocznie na „majówkę”... lipcową, upatrzyło sobie miejsce nad stawem w głębi parku i przy świetle gwiazd rozpalilo ognisko. Płomienie miały ogrzewać majówkowiczów i upiec... gęś surową przyniesioną z domu! Obozowisko było istotnie bardzo malownicze, trwało wszakże zbyt krótko, gdyż przechodzący policyant, spostrzegłszy ogień, spłoszył „majówkowiczów”, którzy żwawo tył podali, pozostawiając na placu... gęś niedopieczoną.

— Odkrycie. Okazało się po sprawdzeniu, iż na 870 rozmaitych zakładów jadalnych i hotelów, w których znajduje się służba płci obojga, tylko w 83 właściciele płacą usługującym mniejszą lub większą pensję miesięczną, oraz żywią ich bez oglądania się na to co im goście dadzą w formie napiwku. Tym sposobem w 787 restauracjach, bawarych, kawiarniach, hotelach, zajazdach, łazienkach itp. znajdują się ludzie, którzy, niepobierając od swoich pryncypałów żadnego wynagrodzenia, zmuszeni są oglądać się na napiwne. Nie dość jeszcze na tem. Wielu z tych białych murzynów musi opłacać haracz właścicielowi zakładu. Wiemy np. o pewnej restauracji pierwszorzędnej, w której garsoni utrzymują kucharzy i pomywaczki ze swoich napiwków, gdzieindziej znów pranie bielizny stołowej i dostarczanie pieczywa na nich tylko spoczywa. Na szczęście, iż w sprawę tę mięsza się obecnie władza i wkrótce wydane zostaną przepisy ograniczające wyzysk panów restauratorów, właścicieli hotelów itp., a tem samem zmieniające z gruntu kwestję obowiązkowego napiwku.

— Małżeństw w ubiegłym tygodniu zawarto 73, a więc 10 więc aniżeli w poprzedzającym.

— Urodzeń w zeszłym tygodniu było: dzieci ślubnych 138 chłopców i 113 dziewcząt; nieslubnych: 29 chłopców i 15 dziewcząt; w stosunku do 1000 mieszkańców wypadła z powyższego urodzeń rocznie 37.51.

— Śmiertelność w zeszłym tygodniu nie o wiele się zmniejszyła, zmarło bowiem 281 osób, a więc tylko o 7 mniej aniżeli w poprzedzającym. Jak zwykle w obecnej porze najwięcej ofiar zabiera niezbyt kiszek (75), następnie zapalenie płuc (38), wreszcie suchoty (25). Z chorób epidemicznych, błonica nie ustaje; zmarło z niej 17 osób, z tyfusu 9, z ospy 3 i ze szkarlatyny 5.—Liczba wolnych łózek w szpitalach warszawskich przedstawia się jak następuje: u Dzieciątka Jezus 162, św. Łazarza 23, św. Rocha 9, św. Duchy 7, na Pradze 5, starozakonnnych 33, przy domu przytulku i pracy 17.

— Wypadki. W ciągu ubiegłych trzech dni spełniono w mieście naszym 18 kradzieży na sumę 1470 rs.—Na Pradze Aleksander R. czeladnik krawiecki upadł, niosąc gorące żelazko i wskutek tego poniósł ciężkie oparzenie obu rąk i twarzy.—Na Milej wyrzucono nieostrożnie garnek z okna 2-go piętra zranił w głowę przechodzącą Zofję P.—W alejach Jerozolimskich Włodzimierz P., przeskakując przez rów, spadł z konia i uległ złamaniu ręki.

— Stan meteorologiczny. W ubiegłym tygodniu średnia dzienna temperatura wynosiła + 18.9 (maksimum gorąca było + 29.4), ciśnienie barometryczne 752.9, ilość wody według wilgociomierza 8.8.

— Stobieska. Tego nazwiska okulistka ocaliła niedawno wzrok jednemu z członków rodziny prezydenta Stanów Zjednoczonych Artura.

Nasza rodaczka przebywa obecnie w Milwaukee i cieszy się tam nader rozległą praktyką.

Pochodzi ona z gubernji wileńskiej, zkąd młodem dzieckiem w r. 1848-ym wyjechała.

Część jej rodziny przebywała niegdyś we Francji, obecnie zaś osiadła w Płocku.

— O naszych rodakach. Czasopismo *Arts and Letters* w jednym z ostatnich swoich numerów zwraca uwagę czytelników na prace Piusa Welońskiego, pełnego talentu naszego rzeźbiarza.

Dziennik poświęcony sprawom protestantyzmu *The Contemporary Review* podaje obszerniejszą rzecz o ś. p. Leopoldzie Otto, pamiętnym pastorcze gminy ewangelicko-agsburskiej w Warszawie.

— Na grobie rodziców. W dniu wczorajszym przechodzący około katakumb na ementarzu powązkowskim byliśmy świadkami wzruszającej sceny.

Oto przed jednym grobem stała gromadka, złożona z kilku osób dorosłych, które z placzem ścisłały się serdecznie...

Zdala niemal można było przytem słyszeć urywane słowa „przebacz! daruj! zapomnijmy!” itp.

Obok tej gromadki stał jakiś poważny mężczyzna rozpromieniony i dyskretnie usuwał się na bok.

Chociaż było to rzeczą niedyskretną, ciekawość przemogła i, zbliżywszy się do starego jegomościa, prosił o wytłumaczenie tej zagadkowej sceny. Jestto rodzeństwo, mój panie, które przez lat

12-cie żyło z sobą w ciągłej wojnie, procesach, a dziś godzi się na grobie swoich rodziców, odrzekł uprzejmie zapytany.

W dalszym ciągu dowiedzieliśmy się, iż pogodzenie to nastąpiło właśnie za sprawą owego jegomościa, który ogłosił nabożeństwo żałobne za dusze zmarłych państwa ***, jako dawny ich przyjaciel i wpłynął na powaśnione dzieci, iż przyszły na grób rodziców...

— Zagadkowa dyplomacja. Nadesłano nam okólnik litografowany, donoszący o otwarciu nowego magazynu mód i ubrań dla dzieci.

Pismo to zredagowane jest po francusku, a podpisane nazwiskiem i imieniem polskiem... Gubimy się w domysłach jaki mógłby być powód tego zastosowania języka dyplomacji do krawiecz-czynny.

Czyżby umiętność języka francuskiego dawała rękojmię lepszego wykonywania strojów i ubrań dziecięcych, lub czy może właścicielka zakładu liczy głównie na klientelę z nad Sekwany, Loary i Rodanu?...

Niepodobna rozwiązać tej zagadki!

— Należy uważnie czytać telegramy. Jeden z powszechnie szanowanych u nas lekarzy ma syna w Rzymie, kształcącego się na polu sztuki. Młodzieniec w towarzystwie kolegów zamierzał odbyć wycieczkę do Capri, lecz ojciec odwiódł go od tego zamiaru.

Dobry syn posłuchał, chcąc jednak usprawiedliwić się przed towarzyszami z zawodu, przesłał do brata depeszę z prośbą, aby zakomunikował mu telegram z wzywaniem do kraju.

Miał to być pozór niestawienia się na słowie... Odbiorca depeszy, nie doczytawszy jej dokładnie, sądził iż bratu grozi niebezpieczeństwo i pobiegł do Rzymu...

Znaleźli się usłuźni, co wiadomość tę zakomunikowali rodzicom.

Wylekniiony ojciec, wzięwszy natychmiast paszport, wyruszył także do wiecznego miasta...

Dziś nadesłana przezeń do żony wiadomość rozwiązała zagadkę!

— W foyer. — Więc poszedłeś do restauracji z tym bladym poetą?

— Poszedłem.
— I byłeś bez grosza?
— Bez grosza niestety?
— Cóżś pił tedy?
— Jego słowa!

— Ze świata dziecięcego. Kilka dziewczątek rozmawia o przyszłem swoim powołaniu.

Jedna pragnie być aktorką, inna nauczycielką, trzecia malarką.

— A ty, Zosiu, czem chciałabyś zostać? — pytają się wreszcie czwartej.

— Dziewczynka po namyśle:
— Bogatą wdową...

— W cyrkule. — Jak się nazywasz?
— Antoni Kruczek.
— Ile masz lat?
— Trzydzieści.
— Jaki poddany?
— Lubelski....

— Gimnazjum płockie ukończyło w r. b. 20-tt uczniów.

— JE. ks. biskup Wnorowski po kilkodziowym pobycie (w Puławach) w dniu wczorajszym nad wieczorem przybył do Lublina.

— Wykopalsko. Na Podlasiu we wsi Górki Stare przy kopaniu dołu granicznego natrafiono na grobowiec pogański, pełen łzawnie i urn starosławiańskich. Niestety! wskutek nieumiętnego obchodzenia się z temi zabytkami ani jednej w całości nie wydobyto. Jest przecież pewność, iż obok tego miejsca znajdzie się drugi grobowiec, który zostawiono w spokoju aż do czasu przybycia jednego z amatorów archeologów, który nieraz już zajmował się podobnemi wykopalskami.

— Rząd gubernjalny siedlecki wyasygnował sumę rs. 12,000 na ułożenie chodników flizowych, na niektórych ulicach miasta Siedlec.

— Magistrat przasnyski przeznaczył sumę rs. 1700 na wybrukowanie ulicy Przechodniej, odnowienie zabudowania magistrackiego, wzniesienie dwóch studzien i kupno mebli dla magistratu. Czy nie za mało?

— Teatr amatorski. W Częstochowie dane było w dniu 23-m p. m. na korzyść miejscowej straży o-

Teatr „Nowy Świat“.

(ulica Nowy Świat nr 41)

Dziś: „Jak się śmieją i płaczą w Warszawie“.

„Alhambra“

(drugi teatr Nowy Świat, ul. Miodowa)

Dziś: „Emigracja chłopska“ —2017—

— Do teatru „Nowy Świat“ potrzeba 32 chłopców statystów na figury szachowe do operety „Kadet marynarski“. Wiadomość w teatrze „Nowy Świat“ (ulica Nowy Świat nr 41) u p. kontrolera Nowickiego. —671—

Cyrk Ciniselli.

Dziś wielkie przedstawienie.

Szczegóły w afiszach i programach wieczornych
Początek o godzinie 8-ej wieczorem. —529—

Dolina Szwajcarska.

Dziś i codziennie

KONCERT

Orkiestry Węgierskiej z Arad,

pod przewodnictwem

Lamberta Steinera.

Wejście kop. 25. Dzieci kop. 15.

Początek w dniu świątecznym o godzinie 6-ej, w dniu powszednim o godzinie 7-ej. —659—

— X. X. w Eger — Interes pomyślnie załatwiony, pomyślniej niż się spodziewałem, w sposób przewidziany. —2383—

Kantor domu handlowego Michała Lande

przeniesiony zostaje z dniem 9-tym lipca r. b. na ulicę Senatorską nr 18, dom p. A. F. Galle. (2371)

L.W. GOSTKOWSKI,

konstruktor zegarków wysokiej precyzji, w Genewie,

ulica Levrier nr 13, w Szwajcarji.

Z powodu 200-letniej rocznicy odsieczy Wiednia przez króla Jana III-go, postanowiliśmy na pamiątkę tego wielkopomnego historycznego faktu zniżyć cenę sześciu gatunków najpraktyczniejszych zegarków, mianowicie:

- 1) Remontoar damski, złoty, cylinder, o 10 rubinach, z ceny 250 franków na 190 franków.
- 2) Półchronometr-remontoar, męski, srebrny, ankieo o 15 rubinach, z 200 franków zniża się na 150 franków.
- 3) Półchronometr-remontoar, męski, złoty, ankieo, o 15 rubinach, z ceny cennika 380 franków na 290 franków.
- 4) Chronometr-remontoar, męski, złoty, ankieo, od 15 do 19 rubinów, balancier compensateur, spiral Breguet, z ceny 500 fr. na 410 fr.

Dla panów doktorów:

- 5) Chronograf-remontoar, chronometr, ankieo, o 21 rubinach, balancier compensateur, z oddzielną 1/3 sekundy w centrum, z ceny 700 franków zniża się na 580 fr.
- 6) Nowego systemu chronograf, jak pierwszy, o 15 rubinach i półchronometr fr. 390.

Męskie zegarki wielkości 19 linii. W razie żądania zegarka złotego w podwójnej kopercie, należy do cen powyższych dopłacić: do zegarka damskiego fr. 20, do męskiego fr. 50, zaś do srebrnego fr. 15.

Srebro jaknajlepsze, złoto dukatowe, czyli próby 18 karatów. Mechanizm doskonały i wysoka precyzja nie pozostawiają nic do życzenia.

Każdy zegarek ozdobiony będzie portretem Jana III-go, rytym artystycznie, lub na żądanie monogramem albo herbem wskazanym — oprócz zegarków damskich, które mieć mogą monogram lub herb żądany. Do każdego zegarka dodaje się gustowne pudełko i świadectwo fabryki poręczające na 30 lat.

Pieniądze należy przesyłać za pośrednictwem Banku Polskiego w Warszawie, lub papierami rosyjskimi, które przyjmowane będą podług ich kursu.

Cenniki zegarków skomplikowanych: Repetierów, astronomicznych etc. na żądanie wysyłaemy franco. —604—

— Doktor Wincenty Szyszko przeprowadził się w aleje Jerozolimskie nr 28. (2331)

— Dentysta M. H. Neumark, b. wychowawiec specjalnych szkół dentystycznych w Ameryce, przez lat 12 bez przerwy w mieście tutejszym praktykujący, wstawia zęby po rs. 2 najlepszym systemem amerykańskim. **Tłomackie nr 9.** —2379—

— Karol Dunin, adwokat przysięgły przeniósł kancelarię pod nr 22, przy ulicy Długiej. Przyjmuje do godziny 10 tej rano i od 5-tej do 7 ej po południu. —666—

— Dentysta Ludwik Rosenberg przeprowadził się pod nr 66 Nowy-Świat, gdzie apteka p. Lillpopa naprzeciw dawnego mieszkania. —2344—

— Fotografje Biskupów: Vannutello (osobno i ze światła), Popiela, Hollaka, Wnorowskiego, Sotkiewicza, oraz innych dostojników duchownych, do nabycia w składzie obrazów Maurycyego Robiczka, Krakowskie-Przedmieście nr 41 i Marszałkowska nr 51. —2352—

— Herbatę ostatniego zbioru z pierwszorzędnych plantacyj po cenach hurtowych sprzedaje detalicznie dom rolniczy „Henryk hr. Skarbek i Wiktor hr. Roniker“. **Senatorska nr 28.** —560—

KANTOR DOMU AGENTUROWO-KOMISOWEGO

pod firmą

„A. Galewski“

przeniesiony zostaje z dniem 8-ym lipca r. b. na ulicę Nowo-Próżną nr 3. —668—

— Dr Dobrski zmienił mieszkanie, **Królewska nr 6.** —2376—

Dra Aleksandra M. Weinberga Pracownia Chemiczno-Rozbiorowa

dla oceny dobroci materiałów spożywczych, artykułów użytkowych i produktów przemysłu, oraz **stacja doświadczalna dla celów higieny.** Ulica Graniczna nr 14. —133—

Rozkład jazdy na drogach żelaznych.

POCIĄGI:	Odechod. Przych.	
	godziny i minut.	
Warsz.-Wiedeńska:		
Pospieszny 3 klasy	6 — r.	9 50 w.
Osobowy 3 klasy	11 10 r.	5 55 pp
Powyższe pociągi łączą się z drogą Łódzka.		
Kurjerski 2 klasy	9 15 w.	7 15 r.
Osob. miej. 3 kl. do Piotrkowa	7 — w.	10 10 r.
Warsz.-Bydgoska:		
Kurjerski 2 klasy	3 15 pp	2 45 pp
Osobowy 3 klasy	7 — r.	10 35 w.
Osob.-miejsce. 3 kl. do Kutna	4 20 pp	9 15 r.
Warsz.-Terespolska:		
Kurjerski 2 klasy	8 53 r.	7 14 w.
Pocztowy 3 klasy	4 5 pp	1 53 pp
Osobowo-towarowy	7 15 w.	7 53 r.
Warsz.-Petersburska:		
Kurjerski 2 klasy	10 13 r.	7 43 w.
Osobowy 3 klasy	6 48 w.	3 33 p.
Pocztowy 3 klasy	11 38 w.	9 8 r.
Nadwiśl. do Miawy:		
Osobowy	9 20 r.	7 58 w.
Pocztowy	6 25 w.	10 55 r.
Miejscowy do Nowo-Georgiewska	4 7 pp	9 17 r.
Nadwiśl. do Kowla:		
Osobowy	9 — w.	8 14 r.
Pocztowy	10 20 r.	6 58 w.
Towarowo-osobowy do Pila- wy	4 7 pp	10 10 r.

— Statki parowe odchodzą: Z Warszawy do Plocka codziennie (oprócz niedziel) o godz. 9 z rana. — Z Plocka do Warszawy codziennie (oprócz poniedziałku) o godzinie 6 z rana. — Z Nowej-Aleksandrii (Puław) do Sandomierza w poniedziałki, środy i piątki o godz. 5 m. 30 z rana. — Z Sandomierza do Nowej-Aleksandrii (Puław) we wtorki, czwartki i niedziele o godz. 5 z rana. — Statek pasażerski przybyszący do Nowej-Aleksandrii (Puław) o godz. 1 po południu, łączy się z pociągami drogi żelaznej nadwiślańskiej odchodzącym z Nowej Aleksandrii (Puław) o godz. 2 m. 32 po południu, a przybyszącym do Warszawy o godz. 6 m. 58 wieczorem

Nagrody rs. 3.

Przechodzą w d. 3 b. m. nad wieczorem w Kościele Ewangelickim na ul. Bracką, zgubiono 19 sztuk serwetek w 3 gatunkach z lit. E. B. i różnymi N. Łaskawy znalazca raczy odnieść tę zgubę na Nowy-Świat nr 68, miesz. 20. 2729

Wydawnictwo Gazety Lekarskiej

Wyszła z druku nakładem Gazety Lekarskiej

FARMAKOLOGJA

profesorów Nothnagela i Rossbacha, tłumaczenie z 4 wydania niemieckiego. Cena dzieła wynosi rs. 6, z przesyłką rs. 6 k. 50. Nabywać takowe można w Redakcji Gazety Lekarskiej, Marszałkowska nr 45, oraz we wszystkich redakcjach warszawskich czasopism lekarskich. 1931

Górnictwo krajowe.

Z pierwszego posiedzenia górniczego odbytego w Lutym r. b., wydane zostało szczegółowe opisanie wszystkich zabierających głosy na posiedzeniach. —Wydanie to przedrukowane dostać można w Księgarni **GEBETHNERA i WOLFFA**, ul. Krakowskie-Przedmieście róg Czystej, po cenie rs. 2 za egzemplarz. 1615

Józef Kryński, Geometra

przysięgły i rządowy, w Łęczycy, potrzebuje pomocnika do prac mierniczych. 2745

Magazyn Mebli Antonięgo Mursztyna

Magazyn Mebli
N. 8. Bielajska N. 8.
zaopatrzony w znaczny zapas mebli i luster nowych i używanych i wyprzedaje po cenach niskich i na spłaty miesięczne. 2754

Potrzeba 2 Trasserów

wykwalfikowanych, do trasowania mostów. Oferty proszę adresować: Inżynier Brogowski, Pińsk. Osobiście porozumieć się można d. 12 Lipca r. b., od 10—12 i od 4—6. Ulica Slińska nr 3, miesz. 11. 2691

Zakład Lecznicy

Stacja drogi żelaznej Nadwiślańskiej

NAŁĘCZÓW

CAŁY ROK OTWARTY.

Sezon letni od 15 Maja.

Zakład obszerny i wystawnie urządzonej, w miejscowości matowniczej i odznaczającej się pod względem sanitarnym. Posiada przeszło 150 wygodnie urządzonych pokojów gościnnych i liczne wille prywatne w bliskości zakładu położone. Zakład rozporządza następującymi środkami leczniczymi: 1) Leczenie wodą w specjalnie urządzonej Instytucji hydropatycznym, 2) Gimnastyka lecznicza, 3) Dytetyczne stołowanie chorych, 4) Elektroterapia, 5) Leczenie zgaszczonym i rozrzedzonym powietrzem. 2) Kuracja Kurajsem naturalnym, kuracja mleczna i serwatkowa. 3) Kuracja wodami żelazistymi Nałęczowskimi (szczawa żelazista), oraz wszelkimi innymi wodami mineralnymi naturalnymi i sztucznymi, kąpiele żelaziste Nałęczowskie, kąpiele borowinowe (błotne), oraz wszelkie inne kąpiele sztuczne. Nałęczów jest wskazanym we wszystkich chorobach chronicznych, głównie zaś nerwowych, katarach żołądka-kiszczkowych, w katarach dróg oddechowych, osłabieniach organizmu, bezkrwistości, bladaczce, chorobach kobiecych i t. d. Cena całodziennego utrzymania z leceniem od trzech rubli dziennie. Blizsze objaśnienia udziela Administracja Zakładu, Dr G. Doliński (Dyrektor Zakładu), Dr A. Sokółowski (Konsultant sezonowy). 973

WYPRZEDAŻ.

Ważna wiadomość dla Dam!

Mając ogromny zapas letnich Okryć z konfekcji damskiej, jako to: kaszmirowych i soleil, Regenmantli, Palt lekkich, oraz różnych jedwabnych, podług ostatniej mody wykończonych; mam honor zawiadomić Sz. Publiczność iż urządziłem w składzie moim, przy rogu ulic Długiej i Bielejskiej nr 43, 1 piętro **Wyprzedaż** wyżej wymienionych towarów, po cenach niezwykle niskich. Wyprzedaż trwać będzie tylko do d. 20 Lipca. Pozostaje z uszanowaniem

S. LUBELSKI.

Do wynajęcia od 1 Lipca r. b., Pawia nr 6
Suteryna duża
o 4 oknach, zdatna na magle. 2619

W Willanowie, są jeszcze

letnie Pomieszkania

do wynajęcia.—Wiadomość na miejscu. 2760

Drukarnia i Fabryka Kopert
pod firmą
GALEWSKI & DAU,
przeniesione zostają z d. 8 Lipca r. b.
na ulicę Nowo-Próżną Nr 3,
(ulica wychodząca od Marszałkowskiej, wprost Zielonego placu). 1923

Łózka żelazne, Kolebki, Łóżeczka dzieciinne i rozmaitego gatunku Meble żelazne, poleca Fabryka
B-ci Frumkin,
RYBAKI № 10. 1926

ŚWIETNY INTERES.
Dnia 6 (18) Lipca 1883 r., o godz. 10 rano w 3 Wydziale Warszawskiego Sądu Okręgowego odbędzie się subhastacja osady położonej pod № 1/5B na ulicy Władysława Władysławskiej przedmieścia Targówek. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2.000 wadium rs. 200.— Warunki do przejrzania w Kancelarii W. Grzędzińskiego, Komisarza Sądowego, Żurawia 22. Osada ta położona o paręset kroków od rogatki Grochowskiej, niedawno wystawiona, prawie nowa, składa się z frontowego domu 1-piętrowego, drewnianego, o fundamencie i ścianach szczytowych muryowanych, krytego gontami, z komórek, kloaki, studni i parkanu, zawiera lok. □ 1383, mieści w sobie 16 lokali i przynosi przeszło rs. 500 dochodu rocznego. Przytem z mającem nastąpić wezleniom Targówka do przedmieścia Pragi, wartość osady prawie w dwójnasób się powiększy.
2769

SKŁAD MATERJAŁÓW APTECZNYCH
A. F. GALLE,
Senatorska Nr 18, naprzeciw kościoła Ś-go Antoniego.
poleca **Glans i Lakier** do obuwia i skór, **Bleau d'Argent** proszek do srebrzenia wszelkich metali, **Farby anilinowe** do farbowania w domu, w paczkach, na jedną suknię po 25 kop.; **Pomada i Proszek** do czyszczenia metali; **Lakiery metalowe** we wszystkich kolorach, przezroczyste, do wyrobów z metali, kości, rogu i perłowej macicy; **Szmyrgiel** w proszku do czyszczenia noży; **Tynktura niezawodna** na móle i pluskwy i Naftalina do konserwacji futer; **Proszek perski i Papier Daubina** trujący muchy; **Pigulki** na szczyry i myszy; **Trociczki i Papierki** chińskie do kadzenia, kadzidło królewskie i kościelne; **Farbki**, Krochmale i Glans do bielizny; **Oliva** biała do zegarków i maszyn do szycia, po 20 kop.
Sprzedaj hurtowa i częstkowa. 1722

Nauka i wychowanie.
Francuzka, bona młoda, moralnego prowadzenia się, poszukuje miejsca w domu prywatnym na wsi. Wiad. w biurze Heleny Dąbrowskiej, Kraków-Przedm. № 43. 10596
Uczeń klasy VI poszukuje lekcji lub korepetycji, może także przygotować do gimnazjum. Adresy uprasza składać w kancelarce Kurjera Warsz. pod lit. F. F. 10561
Wzrostka dla dwóch niezmiernie wstępnej, 1-jej i 2-giej klasy, za przystępną cenę, w blizkości gimnazjum 4-go i 5-go, z zapewnieniem pomocy w naukach i rodzicielskiej opieki, Hoża № 18A, mieszkanka 26. 1353
Nauczyciel języka niemieckiego udziela lekcji (konwersacji) podczas ferij, taniej jak zwykle. Krucza № 6, mieszka 20. 10572
Pona niemka z dobrą swiadectwami, która pełniła ten obowiązki przez lat 15 w jednym domu, poszukuje miejsca. Ulica Włocławska № 11, mieszkanka 6. 10683
Osoba inteligentna, mogącą udzielać nauki dzieciom, życzy wyjechać na wieś lub do wód na sezon letni, za stół i mieszkanie. Wiadomość w owocarni, Nowy-Swiat № 21.
Prof. de Prechamps, Długa 23, Szwajcarka młoda zaraz do umieszczenia. 10682
Pona polka w średnim wieku potrzebna do opieki nad dziećmi. Wiadomość: Nalewki № 7, w składzie aptecznym. 1433

Starsza panna, która pracowała w tutejszych pierwszorzędnym magazynach potrzebna jest również do renomowanego magazynu w Warszawie. Oferty uprasza się złożyć w kancelarce tegoż pisma pod lit. A. Z. № 10. 10600
potrzebne są panny uzdolnione do staniików, do pracowni Włodarskiej, Elektoralna № 37, 1-e piętro. 10624
Panny potrzebne są do sukien, zdadne, podługnie i do nauki. Ulica Bednarska № 7, mieżka 24. 10421
potrzebny jest chłopiec od lat 16-tu na praktykę do składu wędlin. Wiadomość ulica Świętojańska № 22. 10434
3 maszyniki do bielizny potrzebne zaraz. Wiadomość Marszałkowska róg Pięknego № 65, mieszka 19. 10578
Corzelany wykwalifikowany z Pruss, posiadający cenne swiadectwa z zajmowanych dotąd posad, poszukuje miejsca w większych gorzelniach. Oferty uprasza składać w biurze ogłoszeń, Senatorska 18, pod A. Z.
Panny potrzebne do pracowni sukien. Ul. Camielna № 24. 1423
Poszukuje się polki lub niemki, znającej się na gospodarstwie wiejskiem, ulejącej szyje, dopilnować prania bielizny, prasować i drobiazgi uprać. Adresy i swiadectwa składać w kancelarce pod lit. B. C. 10603
Potrzebne są panny do cieniłej maszyny pończoszniczej, za dobrem wynagrodzeniem. Pracownia pończoch, Świętojańska № 22. 1391
Panny podługnie i do nauki potrzebne do pracowni. Zabielskiej, Zielna № 18, m. 2, na dole. 10419
potrzebny nie młody, bezkenny, energiczny, mogący dać o sobie cenną rekomendację, nie agronom, może być urzędnikiem z etatu, piszący dobrym charakterem, potrzebny jest natychmiast na wieś, do prowadzenia ksiąg, do kontroli ludzi, lasów, poln, do prowadzenia splechna w dwóch dwarkach, do zaliczenia się wszędzie jak zajęty potrzeba interesem folwarku. Wiadomość handlu panna Karola Lesisz, Krakowskie Przedmieście, obok kościoła po Karmelickiego.

KANTOR
Komissowo - Ekspedycyjny
JULJANA LUXENBURG,
z dniem 5 b. m., przeniesiony został
na ulicę Królewską Nr 37,
dom p. Kaisersteina. 1930

Biuro Jeneralnej Reprezentacji
St.-Petersburskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia,
oraz **Ubezpieczeń Dochodów i Kapitałów,**
zostaje przeniesione z d. 9 Lipca r. b., na ulicę
Zielony Plac № 11,
obok Hotelu de France. 1918

Kantor Domu Bankierskiego,
HEINR. HALBERSTAM,
przeniesiony zostaje z d. 8 Lipca r. b., na ul. Żabia
Nr 5, dom p. Jana Bersohn. 1903

Główny Skład WÓD Mineralnych ze źródeł czerpanych,
przy Aptece Magistra Farmacji Leonarda Ziemińskiego,
w Warszawie, ulica Marszałkowska wprost Zielonego placu,
zawładania, że wyprzedawczy transporty wód tegorocznego wiosennego czerpania, zaopatrzone zostały w najświeższe tegoż czerpania wody mineralne, krajowe galicyjskie, węgierskie, czeskie, austriackie, niemieckie, belgijskie i francuskie, oraz w różne produkty źródłowe, jak szlamy i ługi do kąpiel i okładów jakoteż sole i pastylki do wewnątrz.
Ekspedycja spieszna, odstąpienie rabatu dla biorących w większych ilościach wody, wysyłka bezpłatna do dworców kolei i do domów, zapewnienie się.
Adres dla listów, jak wyżej; dla telegramów: Ziemiński, Aptekarz w Warszawie.
Apteka pod firmą powyższą, poleca **limfę ospową (świeżą krowiankę)**, do szczepienia ospy, w cenie za igielnik rs. 1, z przesyłką pocztową rs. 1 k. 20. 2294

Kucharz uzdolniony i człowiek starszy do dozoru kilku nastu chłopów uczących się ogrodnictwa, kucharstwa i t. p., potrzebni są na wieś. Ubligający się, powinni mieć jak najlepsze swiadectwa z kilkunastoletniej służby. Adresy swe niech składają w kancelarce Kurjera Warsz. pod lit. Br. Ch. 10675
Panny kompletnie uzdatnione w krawiectwie damskiej, potrzebne są do magazynu M. Bronz, Miodowa № 2, Podwal № 3.
potrzebna jest gospodyni do zarządu domem. Wiadomość u jublera Gabrysiewicza, Rymska № 5. 1434
potrzebne są panny do krawiectw, głównie do staniików i spódnic. Ulica Marszałkowska № 69, K. Kuglar. 10638
Łody człowiek ukończywszy 6 klas gimn. filologicznego poszukuje miejsca jako uczeń w aptece. Wiadomość listownie lub ustnie w Turku gubern. Kaliska, u p. Rypńskiego. Przyjąć może miejsce na żądanie zaraz. 1419
potrzebna jest panna służąca znająca dokładnie krawiectwo oraz krój, zaopatrzone w dobre swiadectwa. Zgłosić się może do pani Lesser, Aleja Ujazdowska № 11.

zafy 2 dębowe, 2 orzechowe, najświeższego fasonu francuskiego do sprzedania, ceny niskie. Dzielna 9a, mieszka 8. 10395
Mebel ozdobne z 6-ciu pokoi, bardzo mało używane, całe urządzenie lub częściowo, jest do sprzedania bardzo tanio. Ulica Zielna № 4, m. № 1, na 1-m piętrze, pomiędzy Żłota i Chmielna. 10473
Mebel bardzo gustowne, garnitur orzechowy, rzeźbiony, szafy rozbiórane, kredens, stół jadalny, garnitur angielski, biurko, szeslong, łózka, toaleta, szafki do bielizny, szafki nożna, umywalka, stolik do samowara, garnitur napoleoński, trema, lustra i franki, tanio do sprzedania. Róg Marszałkowskiej № 26, i od Chmielnej № 27, mieszkanka 30. 10287
Mebel do sprzedania z kilku pokoi, bardzo tanio, razem lub częściowo. Chmielna 25, druga brama od ulicy Marszałkowskiej, stróż wskaże. 10345
Wzrostki masei karej de sprzedania w koszarach lej. gwardji litewskiego pułku. Widzieć można codzień, stajenny Geszka wskaże. 9577
Mebel tanio. Kilka garniturów mało używanych, 1 utrechtem kryty, oraz 2 czarne pokryte jedwabiem i utrechtem i inne meble. Miodowa № 13 u tapicera. 10441
Wyprzedaj różnych mebli, obścialunki wszelkie przyjmuje. Bednarska № 13. — Stolarz. 10456
Mebli garnitur stylowych, sofa, szeslong, fotoman do sprzedania. Ulica Królewska № 19, mieszkanka 2. 10336
Łóżka żelazna, stara, obecnie zdjęta z dachów, do sprzedania. Wiadomość u entreprenera na miejscu. Bielańska № 10, w domu b. mennicy. 10554
jest do sprzedania na b. przystępnych warunkach cenny zbiór skamieniałości i skał wolskich, pozostały po ś. p. Ludwiku Pawłowskiem. Wiadomość przy ulicy Kruczej róg Wspólnej № 13, m. 13. 1411
ortepian do sprzedania za bardzo niską cenę w sklepie tokarskim. Ulica Podwal № 20. 10642
Wzrostki lombardowa kupuje na dogodnych warunkach. Soła 15, m. 7. 10425

Posady i prace.
Poszukuje się chłopca młodego lat 6-u do 7-u na naukę i wychowanie całkowite. Wiadomość o godz. 3^{1/2}, codziennie w cyrku Ciselli u p. Bradburv. 10507
Przyjmuje się uczeń do rzeźbiarza. Nowy-Swiat № 41. 10680
Maszynistka zdalna do bielizny i szkieł, potrzebna zaraz. Pensja 10 do 12 rs. e-sięcznie z życiem. Piękna 9, mieszka 5. 10604
Potrzebna jest dwóch niezmiernie od 14 do 1 lat do cukierni. Bielańska № 18. 10582
Potrzebna jest panna dobrze umiejąca czytać na maszynie, oraz i zdolna do straż. Leszna № 18, mieszka 40. 10420

